

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς Συνθήκης Προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἀτομικῆς Ἑνεργείας, ὡς καὶ τῆς Προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἀνθρακός καὶ Χάλυβος».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ παρόντος σχεδίου Νόμου υποβάλλεται πρὸς κύρωσιν ἡ υπογραφεῖσα στὴν Ἀθήνα τὴν 28ῃ Μαΐου 1979 Συνθήκη μεταξύ ἄσ' ἐνὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄσ' ἑτέρου τῶν ἐννέα χωρῶν - μελῶν, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος (ΕΟΚ), καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀτομικῆς Ἑνεργείας (ΕΥΡΑΤΟΜ), «περὶ προσχωρήσεως τῆς χώρας μας εἰς τὰς δύο αὐτὰς Εὐρωπαϊκὰς Κοινότητας.

Ἐπίσης υποβάλλεται πρὸς κύρωσιν ἡ συμφωνία ἡ καταρτισθεῖσα διὰ τῆς ἀποδοχῆς δυνάμει τῆς ἀπὸ 24 Μαΐου 1979 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τῆς ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1975 αἰτήσεως τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν προσχώρησίν της εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἀνθρακός καὶ Χάλυβος (ΕΚΑΧ).

Μετὰ τῶν Πράξεων αὐτῶν υποβάλλεται πρὸς κύρωσιν καὶ ἡ προσηρητημένη Πράξις ἡ σχετικὴ πρὸς τοὺς ἔρους τῆς προσχωρήσεως καὶ τὰς προσαρμογὰς τῶν Συνθηκῶν, μετὰ τῶν προσηρητημένων πρωτοκόλλων, παραρτημάτων, πινάκων, δηλώσεων καὶ ἄλλων σχετικῶν ἐγγράφων.

Τὰ ἀνωτέρω κείμενα εἶναι συντεταγμένα εἰς τὴν ἀγγλικήν, γαλλικὴν, γερμανικὴν, δανικὴν, ἑλληνικὴν, ἱρλανδικὴν, ἰταλικὴν καὶ ὀλλανδικὴν γλῶσσαν ποὺ ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχύν.

Εἰς τὰς κυρουμένους πράξεις ἐπισυνάπτονται τὰ κείμενα τῶν συνθηκῶν μετὰ τὴν ἰδρυθῆσαν ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης Ἀτομικῆς Ἑνεργείας, στὶς ὁποῖες προσχωροῦμε, ὅπως αὐτὲς ἔχουν τροποποιηθῆ μέχρι σήμερα σὲ αὐθεντικὴ μετάφραση εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Γιὰ τὴν συνθήκη ΕΚΑΧ, αὐθεντικὸ κείμενο εἶναι τὸ συντεταγμένο εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Αἱ ὡς ἄνω συνθήκαι καὶ συμφωνίαι προσχωρήσεως τῆς Χώρας μας εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κοινότητας, γιὰ νὰ τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ, πρέπει σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρο 28 τοῦ Συντάγματος, νὰ ἐπικυρωθοῦν διὰ Νόμου, ὁπότε καὶ θὰ ἀποτελέσουν ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου καὶ δὴ ἡδὴ ἐκτελεσθέντος, ἐναντὶ πάσης ἀντιθέτου διατάξεως νόμου. Εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀποσκοπεῖ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ σχεδίου. Ἡ διάκρισις τοῦ ἄρθρου εἰς δύο ἐδάφια, (ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β'), ἦτο ἀναγκαῖα λόγῳ τῆς διαφόρου τυπικῆς μορφῆς τῆς συμφωνίας προκειμένου περὶ τῆς προσχωρήσεώς μας εἰς τὴν Κοινότητα Ἀνθρακός καὶ Χάλυβος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχεδίου παρέχεται ἐξουσιοδότησις, σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρον 43 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, διὰ τὴν ἐκδόσιν κανονιστικῶν Διαταγμάτων, πρὸς ρυθμίσει τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται περαιτέρω εἰς τὸ ἴδιον ἄρθρον, ἐν γενικῷ πλαισίῳ. Πρόκειται περὶ τῆς ρυθμίσεως οὐ μόνον τῶν ὄρων, τῶν προϋποθέσεων καὶ διαδικασιῶν, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου θέματος τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐν Ἑλλάδι τῶν πράξεων αἵτινες ἔχουν ἐκδοθῆ ἢ θὰ ἐκδοθοῦν μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1981, ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀργάνων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων στὶς ὁποῖες προσχωρεῖ ἡδὴ καὶ ἡ Ἑλλάς. Αἱ ἐν λόγῳ πράξεις δεσμεύουν, κατὰ περίπτωσιν καὶ τὴν Χώρα μας, σύμφωνα μετὰ τὸ περιεχόμενον τῶν κυρουμένων συνθηκῶν. Πρόδηλος, ὅτι, ἀνακύπτει ἡ ἀνάγκη ὅπως διαμορφωθῆ ἀναλόγως τὸ ἐσωτερικὸν ἡμῶν δικαίον διὰ τῆς δημιουργίας τῶν καταλλήλων συνθηκῶν ἀπροσκόπου ἐφαρμογῆς τούτων καὶ ἐιδικώτερον διὰ τῆς προσαρμογῆς τῶν ἀντιστοίχων Ἑλληνικῶν θεσμῶν πρὸς τοὺς οἰκείους κανόνας τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου.

Ἐν τῇ ρυθμίσει τῶν θεμάτων τούτων οἰκοθεν νοεῖται, ὀρίζεται ὁμοῦ καὶ ρητῶς εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὅτι, ὡς γενικὰ

ἄρχαι καὶ κατευθύνσεις δέον νὰ τηροῦνται αἰ τοιαῦται τῆς νομοθεσίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, δοθέντος ἄλλως περὶ ἢ ὅτι ἐν προκειμένῳ προσπαθεῖται δὲν ἀποβλέπει εἰς αὐτὸν τι, εἰ μὴ, εἰς τὴν εὐθυγράμμισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἡμῶν δικαίου πρὸς τὸ ἀντίστοιχον κοινοτικόν, ἐφ' ᾧ καὶ προβλέπεται διὰ τοῦ ἴδιου ἄρθρου καὶ ἡ ρύθμισις κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον (δῆλ. διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων) τῶν ἀναγκαῖων θεμάτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τῆς πράξεως προσχωρήσεως εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κοινότητας. Διὰ τὴν συντελεσθῆ τῆς ὅλης ὡς ἄνω ἐργασίας τάσσεται ρητῶς ὑπὸ τοῦ ἴδιου ἄρθρου ἀποκλειστικὴ προθεσμία μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1981, ἢτοι ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἀπο τῆς ὑπείας θὰ συμμετέχη ἐνεργῶς καὶ ἡ Χώρα μας εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κοινότητας, τῶν ὁποίων τὰ ὄργανα, ἐφεξῆς, θὰ εκπροσωποῦν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ ἀποφασεῖς τῶν θὰ λαμβάνωνται μετὰ τὴν ψήφον καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀντιπροσώπου - μέλους τούτων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ σχεδίου προβλέπεται ἡ ἐνημέρωσις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν κοινοτικῶν ὑποθέσεων εἰς τὰς συντελεσθῆσι διὰ τῆς ὑποβολῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς αὐτὴν σχετικῆς ἐκθέσεως πρὸ τοῦ πέρατος ἑκαστῆς ἐτησίας συνόδου. Το ἄρθρον περιωρίσθη εἰς τὴν ὑέσπισιν μόνον τῆς διατάξεως ταύτης διότι τὰ ἀναγομένα εἰς τὰ τῆς διαδικασίας καὶ τὰ λοιπὰ θέματα ποὺ σχετίζονται πρὸς τὴν ἐνημέρωσιν ταύτην τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, ἀναγόμενα εἰς τὴν λειτουργίαν τούτου, ἐμπίπτουν εἰς τὴν ὑλὴν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ὅστις καὶ δέον ὅπως προβλέψη σχετικῶς.

Ἔλεος εἰς τὸ ἄρθρον 4 ὀρίζονται τὰ τῶν ἐπισήμων γλωσσῶν εἰς τὰς ὁποίας συντάσσονται τὰ κείμενα τῶν κυρουμένων συνθηκῶν καὶ τῶν προσηρητημένων εἰς αὐτὰς λοιπῶν πράξεων.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἀναφέρονται αἱ διατάξεις τοῦ υποβαλλομένου εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἀντιπροσωπεῖαν σχεδίου Νόμου, διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ὁποίου ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερα εἰς τὰς κυρουμένας Συνθήκας θὰ ἠδύνατο νὰ παρατεθοῦν τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ χώρα μας ἀποτελεῖ ἡδὴ συνδεδεμένο μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινοτήτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1962, ὅταν ἄρχισε ἡ λειτουργία τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ποὺ ὑπεγράφη εἰς τὴν Ἀθήνα τὴν 27 Ἰουλίου 1961.

Τὴν 12 Ἰουνίου 1975 ὁ Πρωθυπουργὸς κ.Κ. Καραμανλῆς, μετὰ ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τὸν Πρῶτοδρό τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἰπουργῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἐζήτησε νὰ καταστῆ ἡ Ἑλλάς μέλος καὶ τῶν τριῶν Κοινοτήτων σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρο 9δ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀνθρακός καὶ Χάλυβος, τὸ ἄρθρο 23/ τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ τὸ ἄρθρο 20δ τῆς Συνθήκης περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀτομικῆς Ἑνεργείας.

Τὸ Συμβούλιον τῶν Ἰπουργῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἀπέδεχθη τὴν αἴτησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν 27 Ἰουλίου 1976, ἄρχισαν ἐπισημῶς οἱ διαπραγματεύσεις.

Ἡ προσχώρησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κοινότητας ἀποτελεῖ ἀποφασιστικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας μας καὶ τὴν ὀλοκλήρωσιν καὶ δικαίωσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ποὺ ἐχάρηκε πρὸ εἰκοσαετίας, ἢ τότε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὑπὸ Πρωθυπουργὸν καὶ πάλιν τὸν κ. Κ. Καραμανλῆ.

Ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ἐκδηλώθηγε ἡ πολιτικὴ βούλησις καὶ ἄρχισαν νὰ διαμορφώνονται τὰ πρῶτα σχέδια γιὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐνοποίησην, μετὰ τὴν θεμελίωσιν πρῶτα τῆς Οἰκονομικῆς ἐνοποιήσεως.

Οἱ Εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης κατενόησαν ὅτι μόνον ἡ Εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ ἐνοποίηση μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, θὰ δημιουργοῦσε τὰ πλαίσια γιὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς σταθερότητος, γιὰ τὴν οἰκονομικὴν

πρόοδο και την άνοδο του βιοτικού επιπέδου των Ευρωπαϊκών λαών που είναι οι αναγκαίοι παράγοντες για τη σταθεροποίηση της ειρήνης και της δημοκρατίας και για τη διαφύλαξη της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας των Ευρωπαϊκών χωρών. Κατενόησαν ότι με την επίτευξη των στόχων αυτών δημιουργούνται τα στέρεα θεμέλια και για την προοδευτική οικοδόμηση της πολιτικής ένωσης της Ευρώπης.

Παρά τις πρώτες δυσκολίες που στην αρχή αντιμετώπισθηκαν, έξι Ευρωπαϊκές χώρες, ή Γαλλία, ή Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ή Ιταλία, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και ή Ολλανδία ίδρυσαν την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακος και Χάλυβος με τη Συνθήκη των Παρισίων της 18ης Απριλίου 1951 και κατόπιν την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ένεργείας, με τις Συνθήκες της Ρώμης της 25ης Μαρτίου 1957. Στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες προσχώρησαν το 1972 τρεις ακόμη χώρες, ή Μ. Βρετανία, ή Ιρλανδία και ή Δανία.

Από τότε που ιδρύθη η πρώτη Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ή ιδέα της Ευρωπαϊκής ένωσης κατακτά όλο και περισσότερο τους Ευρωπαϊκούς λαούς και παρά τις αναπόφευκτες δυσχέρειες που υπάρχουν, έν τούτους ή ουσιαστική πρόοδος που έχει σημειωθεί στην οικονομική ένωση της Ευρώπης αποτελεί σήμερα πραγματικό γεγονός.

Παράλληλα, συντελείται βραδεία ίσως, αλλά σταθερή πρόοδος και στην πολιτική ένωση της Ευρώπης με την θεσμοποίηση της πολιτικής συνεργασίας μεταξύ των χωρών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στα πλαίσια του Συμβουλίου των Υπουργών, καθώς και των περιοδικών συναντήσεων των αρχηγών Κρατών και Πρωθυπουργών των Ευρωπαϊκών χωρών.

Η Κυβέρνηση πιστεύει ότι ή έγκαιρη συμμετοχή της Ελλάδος στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής ένωσης μαζί με τους άλλους λαούς της Δυτικής Ευρώπης, με τους όποιους μās συνδέουν δεσμοί ιστορικοί και πολιτιστικοί, κοινοί σκοποί, κοινές επιδιώξεις και κοινά συμφέροντα, εξασφαλίζει κατά τόν πλέον αποτελεσματικό τρόπο τά εθνικά συμφέροντα, γιατί θα επιτρέψει στη χώρα μας να συμμετέχει ισότιμα στην διαμόρφωση των οικονομικών και πολιτικών αποφάσεων που επηρεάζουν τό μέλλον της χώρας μας και της Ευρώπης, αλλά και ολόκληρου του κόσμου.

Η συμμετοχή μας αυτή ίσχυροποιεί διεθνώς τη θέση μας και ενισχύει την εθνική ανεξαρτησία μας, γιατί ή ισότιμη συμμετοχή στα όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που λαμβάνουν τις Κοινωνικές αποφάσεις, πολλαπλασιάζει τη δύναμη που ως μεμονωμένη χώρα θα είχαμε.

Ακόμη με την έγκαιρη και ισότιμη συμμετοχή μας διασφαλίζουμε αποτελεσματικά τους δημοκρατικούς θεσμούς που συνιστούν ουσιώδη στοιχεία για την συμμετοχή στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

Εκτός όμως από τους λόγους αυτούς ή ένταξή μας στις Ευρωπαϊκές Οικονομικές Κοινότητες επιβάλλεται και για λόγους οικονομικούς.

Ο βασικός στόχος της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησεως, δηλαδή ή ταχύρρυθμη οικονομική ανάπτυξη της χώρας, μπορεί να επιτευχθή μόνο μέσα στα πλαίσια της ευρύτερης οικονομικής ένωσης που δημιουργεί ή Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Η συμμετοχή της χώρας μας στη διαδικασία της εξειδικεύσεως της εργασίας και της ανακατανομής των έργων που συντελείται βαθμιαία μέσα στα πλαίσια της μεγάλης και ενιαίας Ευρωπαϊκής αγοράς και ή έκμετάλλευση των δυνατοτήτων που ανοίγει ή μεγάλη αυτή αγορά, είναι ή κινητήρια δύναμη και ή αποφασιστικός παράγων για την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, για την γρήγορη οικονομική ανάπτυξη και για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού μας.

Εξ άλλου ή ένταξη στη Κοινή Αγορά θα διευκολύνει την εισαγωγή στη χώρα μας της παραιτήτου ύψηλης τεχνολογίας και των αναγκαίων κεφαλαίων για παραγωγικές επενδύσεις.

Η παραμονή μας έξω από τις διαδικασίες οικονομικής ένωσης της Ευρώπης και ή απομόνωση της Οικονομίας μας στα στενά πλαίσια της Ελλάδος είναι βέβαιο ότι θα έχει άνασχρητική επίδραση στην οικονομική μας πρόοδο και ή αυτό είναι έκτακτως επικίνδυνο για τό μέλλον της χώρας μας.

Κανείς δέν άμφισβητεί ότι ή εκβιομηχάνιση της χώρας μας επί υγιών βάσεων αποτελεί την άπαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη της ελληνικής Οικονομίας και για τη βελτίωση του επιπέδου ζωής του λαού μας. Αλλά ή εκβιομηχάνιση δέν μπορεί να πραγματοποιηθή παρά μόνο με την δημιουργία ανταγωνιστικών βιομηχανιών που να βασίζονται σε ευνόϊκο μέγεθος παραγωγής που μπορεί να επιτευχθή μόνο, όταν ή βιομηχανία έχει τις δυνατότητες να διαθέτη την παραγωγή της σε μια μεγάλη αγορά. Και την μεγάλη αυτή αγορά δέν μπορεί να προσφέρουν τά περιορισμένα όρια της Ελλάδος, αλλά μόνο ή Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά, όπως δέν μπορεί να την προσφέρει στην Ελλάδα, υπό τους ίδιους εξαιρετικά ευνόϊκούς όρους, καμμία άλλη αγορά στον κόσμο.

Τό γεγονός ότι κατά παράδοση και υπό συνθήκες ελευθερίας συναλλαγών και όρων ανταγωνισμού ή Ευρωπαϊκή Κοινή αγορά αποτελεί την κυρία διέξοδο για τις εξαγωγές μας, καθώς επίσης και οι πρόσφατες εξελίξεις στη σύνθεση των ελληνικών εξαγωγών προς τις χώρες της Κοινής Αγοράς, που αποτελούνται σήμερα κατά 60% περίπου από βιομηχανικά προϊόντα, ένω κατά τό 1962, οι εξαγωγές των ελληνικών βιομηχανικών προϊόντων ήταν άνυπαρκτες, επιβεβαιώνουν την αλήθεια αυτή.

Με την ένταξη της ελληνικής οικονομίας στη κοινοτική οικονομία ή διάθεση της ελληνικής βιομηχανικής παραγωγής θα είναι δυνατή υπό ευνόϊκούς όρους μέσα στα πλαίσια του προτιμησιακού καθεστώτος που δημιουργείται στην Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά με την κατάργηση των δασμών και όλων των άλλων έμποδίων και των μέτρων ίσοδυνάμου αποτελέσματος στη κυκλοφορία των βιομηχανικών προϊόντων.

Η ανάπτυξη ανταγωνιστικής βιομηχανίας στα περιφερειακά κέντρα της χώρας για την οποία δημιουργούνται οι προϋποθέσεις με την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά, θα προσφέρει νέες ευκαιρίες άπασχολήσεως στους Έλληνες εργαζομένους και θα συμβάλει στην άπορρόφηση του πλεονάζοντος εργατικού δυναμικού της ύπαιθρου, που άπελευθερώνεται από την τεχνολογική πρόοδο στη γεωργία που αποτελεί προϋπόθεση για την αύξηση της παραγωγικότητας σ' αυτή και για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου των άγροτων μας.

Με τις διαδικασίες αυτές θα περιορισθή ή μετανάστευση και ή μετακίνηση του άνθρωπίνου δυναμικού από την ύπαιθρο στις πόλεις και βαθμιαία θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για τη εξομάλωση των συνθηκών διαβιώσεως, άπασχολήσεως και άμοιβής των έλλήνων εργαζομένων προς τους συναδέλφους τους, των άλλων χωρών της Δυτικής Ευρώπης.

Εξ άλλου με την προσχώρησή μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακος και Χάλυβος και ή ελληνική Χαλυβουργία, για την όποια δέν ίσχυε ή Συμφωνία Συνδέσεως, έντάσσεται και αυτή εις την Ευρωπαϊκή Χαλυβουργία, πράγμα που θα της δώσει την δυνατότητα ν' αντιμετώπισει την μελλοντική της ανάπτυξη επί υγιών βάσεων και μέσα στα προστατευτικά πλαίσια που δημιουργεί ή Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακος και Χάλυβος για την χαλυβουργία των Ευρωπαϊκών χωρών.

Αλλά τό σημαντικώτερο είναι ότι ή προσχώρησή μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα εξασφαλίζει την οργανική και ισότιμη ένταξη της ελληνικής γεωργίας στη κοινή άγροτική πολιτική της Κοινότητας, που δημιουργεί ειδικό προνομιακό καθεστώς για την διάθεση της κοινοτικής άγροτικής παραγωγής μέσα στον ενιαίο χώρο των 260 εκατομμυρίων κατοίκων ύψηλού εισοδήματος που είναι μεγάλοι καταναλωτά άγροτικών προϊόντων και μάλιστα εκείνων που ταιριάζουν προς τις δυνατότητες της ελληνικής γεωργίας.

Ἡ κοινὴ ἀγροτικὴ πολιτικὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὴς τεράστιες δυνατότητες ποὺ δημιουργεῖ γιὰ τὴ διάθεση τῆς ἀγροτικῆς μας παραγωγῆς στὴ μεγάλη ἀγορὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, ἔχει ὡς στόχο νὰ ἐξασφαλίζει σταθερὰ ὑψηλὸ βιοτικό ἐπίπεδο στοὺς ἀγρότες τῆς Κοινότητος μετὰ τὴν στῆριξη ὑψηλῶν τιμῶν γιὰ τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα. Οἱ ὑψηλὲς αὐτὲς τιμὲς ἐξασφαλίζονται καὶ προστατεύονται μετὰ ἐιδικούς προστατευτικούς μηχανισμούς, ἀπὸ τὸν συναγωνισμό τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν πτώση τῶν τιμῶν στὸ ἐσωτερικόν, μετὰ παρεμβάσεις στὴν ἀγορὰ, στὴς περιπτώσεις μεγάλης κοινοτικῆς παραγωγῆς καὶ ὑπερπροσφορᾶς.

Ἀκόμη μετὰ τὴν ἐνταξίη τῆς ἐλληνικῆς γεωργίας στὴ κοινοτικὴ γεωργία, ἐξασφαλίζονται οἰκονομικοὶ ὄροι γιὰ τὴν ἀναδιάρθρωση τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς καὶ γιὰ τὴν αὐξήσῃ τῆς παραγωγικότητος στὴ γεωργία, δηλαδὴ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ βασικοῦ προβλήματος τῆς γεωργίας μας ποὺ εἶναι ἡ αὐξήσῃ τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος τῶν ἀπασχολουμένων σ' αὐτὴν.

Ἡ προσχώρησή μας στὴς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες μετὰ τὴν ἐφαρμογὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῶν διατάξεων περὶ τοῦ δικαιοῦτος τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ἐλευθέρως παροχῆς ὑπηρεσιῶν, δημιουργεῖ γιὰ τοὺς Ἕλληνας ἐπιστήμονες καὶ ἐλευθέρους ἐπαγγελματίες, εἰδικώτερα γιὰ τοὺς νέους, τὴς προϋποθέσεις καὶ τὴς δυνατότητες ν' ἀναπτύξουν τὴν ἐπαγγελματικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ τους δραστηριότητα, σ' ἓνα εὐρύτατο χωρὸ, πολιτιστικὰ συγγενῆ μετὰ τὸν δικόν μας, σ' ἓνα χωρὸ ποὺ μετὰ τὴν πρόοδο τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἐνοποιήσεως θὰ δημιουργηθοῦν βαθμιαία ὁμοίομορφες οἰκονομικὲς συνθήκες ζωῆς.

Τέλος ἡ ἐλευθέρω κυκλοφορία τῶν ἐργαζομένων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, θὰ ἰσχύσει γιὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀντιστοίχως γιὰ τοὺς κοινοτικούς ἐργαζομένους, ὕστερα ὁμοίως ἀπὸ μεταβατικὴ περίοδο ἑπτὰ ἐτῶν.

Ἰδιαίτερα θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας μας θὰ ὑποβοηθηθῇ συστηματικὰ, μέσα στὰ πλαίσια τῆς κοινῆς Ἀγορᾶς, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴ πολιτικῆς κινήτρων, μετὰ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Περιφερειακοῦ καὶ τοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου τῆς Κοινότητος ποὺ θὰ δώσουν ἰδιαίτερη ὄψιν στὴν ἀνάπτυξη τῆς περιφέρειας, ὥστε νὰ ἐπεταυχθῇ ἡ ἀποδοτικὴ ἀπασχόληση, στὴν ἴδια τὴν περιφέρειαν, τοῦ πληθυσμοῦ ποὺ σήμερὰ ἐργάζεται ἀντιπαραγωγικὰ στὴ γεωργία.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σωστὴ καὶ ἡ υγιὴς πολιτικὴ οἰκονομικῆς ἀνάπτυξεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς πολιτικῆς ἐξασφαλίζει μόνον ἡ ἐνταξίη μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα.

Οἱ διαπραγματεύσεις γιὰ τὴν προσχώρησή μας στὴς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες ἦσαν μακρές, γιὰτὶ ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπισθοῦν πολὺπλοκα θέματα καὶ νὰ ἐξασφαλισθοῦν οἱ μεταβατικὲς ρυθμίσεις ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ὁμαλὴ προσάρμογή τῆς οἰκονομίας μας στὸ κοινοτικὸ καθεστῶς.

Σύμφωνα μετὰ τὴς ἰδρυτικῆς Συνθήκης, κάθε Εὐρωπαϊκὴ χώρα ποὺ προσχωρεῖ στὴς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες πρέπει ν' ἀποδεχθῇ τὸ «Κοινοτικὸ κεκτημένον», δηλαδὴ τὸ νομικὸ καὶ οἰκονομικὸ πλῆσιον ποὺ διέπει τὴν λειτουργία τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ρυθμίζει τὴς σχέσεις τῶν χωρῶν μελῶν μεταξύ τους καὶ μετὰ τὴς τρίτες χώρες καὶ προσδιορίζει τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Κοινότητος σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος.

Τὸ Κοινοτικὸ Δίκαιο ποὺ ἀποτελοῦν οἱ ἰδρυτικὲς συνθήκες, ὅπως τροποποιήθηκαν καὶ συμπληρώθηκαν, καθὼς καὶ τὸ παράγωγο δίκαιο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Κανονισμούς, τὴς Ἀποφάσεις, Ὁδηγίες καὶ Συστάσεις ποὺ ἐκδίδουν τὰ ἀρμόδια κοινοτικὰ ὄργανα, ἀποτελεῖται σήμερὰ ἀπὸ 27.000 καὶ πλέον σελίδες.

Ἦταν ἀπαραίτητο νὰ γίνῃ ἐξέταση τοῦ Κοινοτικοῦ Δικαίου καὶ σύγκριση μετὰ τὸ ἀντίστοιχο ἐλληνικόν. Κατὰ τὴν σύγκριση αὐτὴ διαπιστώθηκαν οἱ διαφορᾶς, συγκρούσεις ἢ τὰ κενὰ ποὺ παρουσιάζει τὸ ἐλληνικὸ δίκαιο, ἐν συγκρίσει μετὰ τὸ κοινοτικὸ καὶ ἔγινε οὐσιαστικὴ ἐκτίμησις τῶν δυνατοτήτων τῆς οἰκονομίας μας γιὰ τὴν ἔμεση μετὰ τὴν προσχώρησή μας στὴς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες ἐφαρμογὴ τοῦ κοινοτικοῦ καθεστώτος σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἦτο οὐσιώδης γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῶν ἀναγκαίων μεταβατικῶν ρυθμίσεων ποὺ ἐπιδιώξαμε κατὰ τὴς διαπραγματεύσεις μας καὶ γιὰ τὴς ἀπαραίτητες προσαρμογῆς τῶν συνθηκῶν.

Οἱ μεταβατικὲς ρυθμίσεις καὶ παρεκκλίσεις ἀπὸ τὸ κοινοτικὸ καθεστῶς ποὺ συμφωνήθηκαν μετὰ τὴν Κοινότητα, καθὼς καὶ οἱ ἀναγκαῖες προσαρμογῆς τῶν Συνθηκῶν ποὺ ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον τῶν μακρῶν διαπραγματεύσεων, περιλαμβάνονται στὴν προσηρητημένη στὴ Συνθήκη Προσχωρήσεως, Πράξις «περὶ τῶν ὄρων τῆς προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν προσαρμογῶν τῶν συνθηκῶν», ὡς καὶ στὰ συνημμένα Παρατήματα, πρωτόκολλα, δηλώσεις καὶ λοιπὰ ἔγγραφα. Ἀνά λυση αὐτῶν περιλαμβάνεται τὸ ἐπισυναπτόμενον Παράρτημα

Πιστεύουμε ὅτι μετὰ τὴς μεταβατικῆς ρυθμίσεως ποὺ ἐπετεύχθησαν ἐξασφαλίζονται πλήρως τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα γιὰτὶ ἐξασφαλίζονται τὰ ἀναγκαῖα χρονικὰ περιθώρια καὶ οἱ κατάλληλοι ὄροι γιὰ τὴν ὁμαλὴ προσάρμογή ὅλων τῶν τομέων τῆς οἰκονομίας μας στὸ κοινοτικὸ καθεστῶς.

Εἶναι ὁμοίως ἰδιαίτερα σημαντικὸ νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ προσχώρησή μας στὴς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες καὶ οἱ μεταβατικὸι ὄροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους αὐτὴ συντελεῖται, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀντικαιμενικὰ πλεονεκτήματα ποὺ προσφέρει καὶ τὴς προϋποθέσεις ποὺ δημιουργεῖ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας μας, συνεπάγεται καὶ σημαντικὰ δημοσιονομικὰ ὀφέλη ποὺ εἶναι ταυτόχρονα καὶ συναλλαγματικά.

Μετὰ βάση τὰ σημερινὰ δεδομένα καὶ τὴς ρυθμίσεις ποὺ συμφωνήθηκαν γιὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδο σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ εἰδικώτερα τὴν γεωργία, καθὼς καὶ τὴν ἐκτιμωμένον ἀντλήσιον πόρων ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸν Ταμεῖο Περιφερειακῆς Ἀνάπτυξεως, τὸ Εὐρωπαϊκὸν Γεωργικὸν Ταμεῖο, τὸ Κοινωνικὸν Ταμεῖο κ.λ.π., προκύπτει ὅτι τὸ θετικὸ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος δημοσιονομικὸ ἀποτέλεσμα θ' ἀνέλθῃ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς μεταβατικῆς περιόδου σὲ 80 ἑκατ. Ε.Λ.Μ. ἢ 4 δισεκ. δραχμῆς. Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος σὲ 160 - 180 ἑκατ. Ε.Λ.Μ. ἢ 8 - 9 δισεκ. δραχμῆς. Τὸ ποσὸν αὐτὸ θ' αὐξήσῃ περαιῶς προοδευτικὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη τῆς μεταβατικῆς περιόδου. Γιὰ διόκλητρο τὸ διάστημα τῆς πενταετοῦς μεταβατικῆς μεριόδου ἐκτιμᾶται, μετὰ βάση τὰ σημερινὰ δεδομένα ὅτι ἀθροιστικὰ τὸ συνολικὸ θετικὸ δημοσιονομικὸ ὄφελος τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶναι τῆς τάξεως τῶν 1.350 ἑκατ. Ε.Λ.Μ. ἢ 67, 5 περίπου δισεκ. δραχμῆς.

Μετὰ τὴν λήξῃ τῆς μεταβατικῆς περιόδου μετὰ βάση πάντοτε τὰ σημερινὰ οἰκονομικὰ δεδομένα καὶ χωρὶς νὰ μπορούν νὰ προσεξοφληθοῦν οἱ μεταβολῆς ποὺ μπορεῖ νὰ σημειωθοῦν ἐν τῷ μεταξύ, τόσο στὴν ἐξέλιξη τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας, ὅσο καὶ στὴν κοινοτικὴν πολιτικὴν στοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς Οἰκονομίας, ἐκτιμᾶται ὅτι τὸ συνολικὸ ἐτήσιον θετικὸ δημοσιονομικὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶναι τῆς τάξεως τῶν 50 ἑκατ. Ε.Λ.Μ. ἢ 25 δισεκ. δραχμῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰουνίου 1979

Ὁ Πρωθυπουργὸς
Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Ὁ Ὑπουργὸς Ἄνευ Χάρτου
λακίου ἐπὶ Σχέσεων μετὰ
Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων
Γ. ΡΑΛΛΗΣ Γ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ